

Kernekraft er den eneste energi til alle vejrforhold

2. sep., 2017 – Kernekraft er den eneste energi, der er immun over for alle ekstreme vejrforhold, som orkanen Harvey endnu engang demonstrerer. Alt imens sol- og vindenergisystemer blev afbrudt, gasledninger lukket og olieraffinaderier slået ud af drift, fortsatte kernekraftværkerne, der er specialbygget til at modstå vind af orkanstyrke, tornadoer og ekstrem varme og kulde, med at summe løs. South Texas Project-reaktorer i Houston-området blev bygget inde i landet i 29 fods højde over havet, for at beskytte dem mod oversvømmelse. Men bygningen og dørene er alligevel vandtætte.

Udover det faktum, at de to reaktorer blev designet og bygget til at forblive i drift under ekstreme forhold, er det lige så vigtigt, at, da orkanen Harvey ramte, havde værket fuldført sine beredskabsforberedelser til orkan, som omfattede et depot af forsyninger til et mandskab på 250 arbejdere under stormvejr, som kunne blive lukket inde på værket i flere dage.

Meteorologerne advarede flere dage i forvejen om den kommende storm. Hvorfor var en beredskabsplan på samme niveau som på kraftværket, samt sikring mod vejrforhold for at beskytte infrastruktur, ikke til rådighed for resten af Texas, der notorisk har risiko for oversvømmelse? Det kan tydeligvis gøres.

Foto: De to kernekraftreaktorer på South Texas Project Nuclear Operating Company nær Houston, Texas, har været i fuld drift fra tirsdag og igennem den historiske oversvømmelse og de kraftige vinde, forårsaget af orkanen, og siden den tropiske storm, Harvey, på trods af vindstød, der nåede op på 130 miles/t, da Harvey ramte. Værket er bygget 16 km inde i landet i ca. 8,8 meters højde over havet.

Rusland får måske hjælp fra Kina til at overvinde amerikanske sanktioner

6. aug., 2017 – I dag rapporterer Sputnik, at Igor Yushkov, der identificeres som en ledende ekspert i den Nationale Energisikkerhedsfond, sagde, at de nye, amerikanske sanktioner direkte truer primært to projekter: NordStream 2 og den anden gren af Turkish Stream.

Det er særdeles interessant, at de to hovedområder for Europas rolle i NordStream 2, der nu trues af sanktionerne – lånegarantier fra europæiske banker og lægning af undervandsgasledninger, som Rusland ikke har kapacitet til – potentielt kan imødekommes af Kina. Bemærk, at *Global Times* allerede har luftet ideen om, at Kina kunne udstrække en »bailout« til Rusland, for at hjælpe dem med at imødegå sanktionerne.

»I alt €9,5 mia. (\$11,2 mia.) er blevet annonceret til byggeriet af NordStream 2 under bankgarantier fra Gazproms vestlige partners side«, sagde Dmitry Marunich, med-formand for Energistrategifonden, til Sputnik.

»Med hensyn til energisektoren, så har kinesiske selskaber mange af de teknologier, som vestlige selskaber har«, sagde Yushkov til Sputnik. Dette skulle inkludere lægning af undervandsgasledninger.

Sputnik bemærker, at EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker har sagt: »Vi er parat. Vi må forsvare vore økonomiske interesser, inklusive vis-a-vis USA, og det vil vi gøre.« Med hensyn til dette, sagde Yushkov: »Hvis EU vedtager en lov, der modgår de amerikanske sanktioner, ville dette udfordre

amerikanske loves globale gyldighed og således udgøre en udfordring af Washingtons rolle som global, politisk leder.«

Kina bringer Silkevejsprojekter til Haiti: elektricitet, boliger og infrastruktur i Port-au- Prince

5. aug., 2017 – Haitian Press Agency (AHP) har meddelt, at Kina har forpligtet sig til et program for byggeri af infrastruktur til \$30 mia., og som er fokuseret omkring Port-au-Prince og meget snart vil blive påbegyndt, iflg. *Huffington Post* den 4. august. Borgmester Youri Chevry kom i denne uge med detaljer, inklusive, at der kommer nye boliger, en jernbane fra Port-au-Prince og ud på landet, markedsfaciliteter og et nyt rådhus. En hovedprioritering bliver opførelsen af et 600 MW elektricitetsværk til at forsyne byen.

En delegation fra Kina tilbragte otte dage i Haiti, som sluttede den 2. aug. *Haiti Libre* rapporterer, at man vil fortsætte arbejdet med tidsplanen for disse projekter.

De involverede hovedorganisationer er Kinas 'Southwest Municipal Engineering and Design Institute' og 'Baiti Ayiti' (byg Haiti), der har hjemsted i Haiti. Man rekrutterer allerede mandskab; projektet forventes at have 20.000 arbejdere på jobbet fra december i år.

Dette initiativ kommer fra Bælte & Vej-topmødet i maj måned, rapporterer *Huffington Post*, hvor præsident Xi Jinping tilbød infrastrukturprojekter til flere end 100 lande, i ånden fra den Nye Silkevej.

Ledere i Haiti kommer med den indlysende kommentar om, hvor iøjnefaldende, denne Silkevejs-fremgangsmåde for infrastrukturbyggeri adskiller sig fra Clinton Foundations sløvhed og fra Bush/Clinton-komiteens forstillelse om nødhjælp efter jordskælvet i 2010 under Obama-årene.

Foto: Jernmarkedet i Port-au-Prince efter jordskælvet i 2010. Da jordskælvet i Haiti ødelagde Port-au-Princes jernmarked, ødelagde det et nationalt symbol. Bygget i Frankrig og med destination Kairo som jernbanestation, førte historiens, tidevandets eller kaptajners luner det til at ende her, hvor det fungerede som en udmærket markedshal, indtil det først blev hærget af brand i 2008, og dernæst af jordskælvet.

Tyske maskinbyggere i VDMA: Der er kredse i EU, der er lige så dårlige som USA's Kongres

5. aug., 2017 – Under en baggrundsdiskussion om anti-sanktionserklæringen, som de tyske maskinarbejdere i den Tyske Værktøjsindustriens sammenslutning (VDMA) udstedte den 3. aug., sagde en kilde i organisationen, at det er én ting at trække strengen imod den amerikanske Kongres' planer; men det er lige så vigtigt, også at trække strengen i selve Europa imod kredse her, der sandsynligvis vil forsøge at gøre det samme som

Kongressen. Kilden ville ikke specificere, hvilke »kredse«, han refererede til, men sagde, VDMA opfordrer den tyske regering til også at stå fast over for disse interne EU-brushoveder.

To af disse, der kunne være blevet nævnt, hvis omtalte kilde havde villet det, gik faktisk selv offentligt ud: I en noget primitiv propagandaartikel imod Putin og Ruslands Gazprom, citerede Tysklands førende massetabloid *Bildzeitung* medlem af Forbundsdagen, Michael Fuchs (CDU) for at sige, »de tidligere sanktioner mod Rusland havde ingen virkning. Det er grunden til, at de nye, amerikanske sanktioner er fornuftige. Jeg er imod Nordstream 2. Allerede nu importerer vi for meget naturgas fra Rusland – mere end 35 %. Vi bør importere mere fra andre lande«. Og medlem af EU-parlamentet, Elmer Brok (CDU), sagde til *Bildzeitung*, at han er modstander af USA's sanktioner, men desuagtet, »så er Nordstream 2 et rent strategisk projekt fra den russiske stats side for at lægge pres på Polen og Ukraine gennem råmateriale-bojkotter«. Nordstream-gasledningen var ikke til nogen fordel for Europa og Tyskland, hævdede Brok. Broks ekstreme russofobi var allerede synlig under Euromaidan i Kiev i slutningen af 2013/begyndelsen af 2014, og som han helhjertet gik ind for.

VDMA-kilden sagde også, i øvrigt, at den virkeligt svage flanke i Tyskland og Europa er bankerne: Som det ses i tilfældet Iran, så udsteder de ikke kredit af frygt for selv at blive mål for sanktioner. Allerede ingen penge til forretninger med Iran, og ingen penge til forretninger med Rusland som den nye trussel.

Tysk økonomi rystet af kriser – USA's sanktioner mod Rusland må afvises! Af Helga Zepp-LaRouche

Det, vi netop nu oplever, er de forskellige symptomer på det neoliberal, transatlantiske systems fallit, denne model for økonomi og samfund, hvor de nedgjorte »sekundære dyder«, såsom flid, ærlighed, pligtfølelse, pålidelighed, høflighed osv., er blevet erstattet af aktionærers og børsnoterings værdi, maksimal profit og elitens samtykke om, at den eneste forbrydelse er den at blive fanget. Efter at skatteborgerne og småsparerne allerede i årevis har måttet betale prisen for denne værdiudskiftning, er det nu arbejdspladserne for arbejdere i bilsektoren og bilisterne, der skal hoste op for ulykkerne.

Download (PDF, Unknown)

Europæisk modstand mod nye sanktioner mod Rusland, påtvunget af

USA's Kongres

28. juli, 2017 – De nye sanktioner mod Rusland, som USA's Kongres har vedtaget, og som påtvinger straffe til europæiske selskaber, der gør forretninger med russiske olie- og gasselskaber, tilbyder en mulighed for virkelige ledere til at samle deres befolkninger omkring deres nationale interesser.

Talsmand for det Tyske Udenrigsministerium, Martin Schäfer, sagde den 26. juli, »Det ville være uacceptabelt af USA at bruge mulige sanktioner som et instrument til at tjene USA's industripolitiske interesser. Tyskland støtter stærkt aftalen om Nordstream-2-ledningen, det har underskrevet med Rusland.«

Præsident for Europarådet, Jean-Claude Juncker, fortsatte, efter den 26. juli at have afliret »EU er fuldt ud forpligtet til sanktionspolitikken«-mantraet, »G7-enhed om sanktioner og tæt samarbejde mellem allierede, er kernen i at sikre den fulde gennemførelse af Minsk-aftalerne. Dette er et fælles EU / USA kernemål. Den amerikanske lov kunne have utilsigtede [sic], ensidige virkninger, der har virkning på EU's energisikkerhedsmæssige interesser. Dette er grunden til, at Kommissionen i dag konkluderede, at, hvis vore interesser ikke i tilstrækkelig grad tages i betragtning, er vi rede til at handle i overensstemmelse hermed inden for få dage.

Hvis USA ikke tager EU's interesser i betragtning og erklærer, at de mulige magtbeføjelser ikke vil blive brugt imod europæiske selskaber, er det sandsynligt, at Kommissionen enten vil anlægge voldgiftssag i WTO eller dømme, at de amerikanske love ikke kan håndhæves på EU-territorium.«

Frankrig kaldte den 28. juli den amerikanske lov for »ulovlig« pga. dens virkning på tredjelande og tilføjede, at den kunne få virkning på europæere, hvis den blev sat i kraft, rapporterede CNN. »Vi har tidligere udfordret lignede lovtekster«, sagde det Franske Udenrigsministerium i en

erklæring. »For at beskytte os mod virkningerne på tredjeland af amerikanske love, må vi arbejde på at tilpasse vore franske og europæiske love.«

Allerede den 15. juni rapporterede AP, at Tyskland og Østrig udtalte skarp kritik og truede med gengældelse, hvis USA's seneste sanktioner mod Rusland påvirkede europæiske foretagender, der er involveret i ledninger til russisk naturgas. I en fælles erklæring sagde Østrigs kansler Christian Kern og Tysklands udenrigsminister Sigmar Gabriel, at, alt imens det var vigtigt for Europa og USA at danne fælles front i spørgsmålet om Ukraine, »så kan vi ikke acceptere truslen om ulovlige og ekstra-territoriale sanktioner imod europæiske selskaber« og citerede et afsnit af loven, der kræver, at USA fortsætter med at modsætte sig Nordstream-2 ledningen, der vil pumpe russisk gas til Tyskland under Østersøen.

Amerikas fjende nummer Ét er Wall Street

Leder fra LaRouche PAC, 24. juli, 2017 – USA befinder sig nu i sit ottende år med en årlig økonomisk vækst på under 2 %, med en økonomisk infrastruktur, der er ved at falde fra hinanden, og ødelagt af dødsfald relateret til narkotikamisbrug blandt en befolkning i sin bedste alder, med faldende skatteindtægter og med enorme gældsbobler med udeblevne betalinger og på vej mod et finanskrak. Hvor tåbeligt er det så, at formanden for generalstabscheferne, general Dunford, ikke kan blive enig med sig selv, om nationens topfjende og top-nationale sikkerhedstrussel er Rusland, Kina eller Nordkorea!

Denne fjende er Wall Street og finansmagten i London, som det er allieret med. Der er en hel del, der beviser, at det amerikanske folk indser dette. Men deres valgte repræsentanter vil ikke give dem et lederskab for at bryde Wall Streets kasinoer op og standse et »nyt 2008-krak« således, at økonomien faktisk kan blive genopbygget.

De fleste amerikanere er klart ikke enige i »Russia-gate«, det hektiske forsøg på at feje befolkningen ind i en ny McCarthyisme imod præsident Trump, og som blev indledt af personer fra britisk efterretning for mere end et år siden og stadig dominerer de nationale medier. De vil have, at det stopper. De støttede, at Glass-Steagall kom med i begge partiers nationale valgprogram. En nylig opinionsundersøgelse viser, at flertallet af alle vælgere ønsker skat på benzin sat op og anvendt til at bygge ny infrastruktur. De ønsker en genopbygning af nationens industrikapacitet, og rumforskning vækker større interesse hos potentielle astronauter end nogen sinde før.

Men på samme måde, som Wall Street indfangede 'tea party'-bevægelsen fra 2009, med dens modstand mod bail-out og Wall Street, og forvandlede den til »nul-regeringspartibestyrelsen« i det nuværende Repræsentanternes Hus; så er præsident Trump nu omgivet af en regulær Wall Street-liga, der er modstander af Glass-Steagall, af enhver intervention for at genoplive den industrielle økonomi og enhver indblanding i Wall Streets fremstormen mod endnu en nedsmeltning af lån, der er omdannet til finansielle instrumenter. Et medlem af denne liga, finansminister Mnuchin, er så bestikkelig, at han pålagde udenrigsminister Tillerson finansielle sanktioner for ikke at være tilstrækkelig anti-russisk.

Det er grunden til, at LaRouche Politiske Aktionskomite – LPAC – nu har mobiliseret for at bekæmpe Wall Street – og City of London – og forhindre et transatlantisk finanssammenbrud, værre end i 2008. Præsidentens vitale fredspolitik i samarbejde med Rusland og Kina, der på beundringsværdig vis

fastholdes imod krigsslagordenen i medierne, Kongressen og efterretningstjenesterne, vil blive fejet bort, hvis vi tillader dette sammenbrud at slå til.

Handlingerne under denne mobilisering er en Glass/Steagall-reorganisering af bankpraksis og kredit, finansiering af nye, fysiske infrastrukturprojekter over hele kontinentet, en accelereret tilbagevenden til rumforskning og et forceret program for udvikling af fusionskraft. I alle disse spørgsmål vil samarbejde med Kinas Bælte & Vej infrastrukturinitiativ være af afgørende betydning.

Fjenden er Wall Street; den må brydes op.

(photo Alex Proimos / Flickr / CC BY-NC 2.0)

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse

revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Xi-Putin topmøde udvikler spændende perspektiver for kinesisk-russisk økonomisk samarbejde

5. juli, 2017 – Gid andre møder mellem internationale ledere var lige så lovende for deres nationers befolkninger, som det netop afsluttede topmøde mellem Xi Jinping og Putin!

De 40 bilaterale aftaler, der blev underskrevet, drejede sig om alt fra landbrug til samarbejde inden for Bælte & Vejs globale udviklingsinitiativ, med et par private kontrakter, der også blev underskrevet på sidelinjerne af topmødet. For at støtte disse økonomiske udviklingsinitiativer, gav præsidenterne deres støtte til aftalen mellem den Russiske Direkte Investeringsfond og Kinas Udviklingsbank, for at skabe en fælles investeringsfond på næsten \$10 mia. (65 mia. yuan). Præsident Putin rapporterede, at de også havde aftalt »at fortsætte med konsultationer om den udvidede anvendelse af vore nationale valutaer i gensidige transaktioner og i investering«, og at de havde »sat sig den opgave mere aktivt

at udvikle kreditsfæren og den finansielle sfære, samt samarbejdet i dette felt«.

Højteknologi og videnskabeligt samarbejde stod højt på deres dagsorden. Under deres pressekonference bagefter, nævnte Putin den succesfulde konstruktion af den første enhed af Tianwan-kernekræftværket (den største i drift i Kina, bygget med russisk teknologi) og sagde, at endnu to enheder ville komme i drift i 2018. De to præsidenter instruerede ligeledes det russiske atomenergiagentur Rosatom »om at underskrive en pakke af dokumenter om fire projekter for kernekræftværker i Kina før udgangen af 2017«, rapporterer Sputnik.

»I dag har vi særligt fokuseret på højteknologiske industrier – primært fælles rumforskning. Vi arbejder på det næste rumprogram for 2018-2022«, rapporterede Putin ligeledes.

Idet han nævnte Moskva-Kazan-højhastighedsjernbaneprojektet som blandt de fælles hovedprojekter, sagde Putin ligeledes, at de to havde drøftet *»lokaliteten for rullende materiefremstilling i Rusland«.*

Han rejste også spørgsmål om voksende videnskabelige og uddannelsesmæssige bånd mellem Rusland og Kina, og der er 17.000 russiske studenter i Kina, som præsidenten ser vokse til 100.000 studenterudvekslinger frem til 2020. For eksempel vil det første russisk-kinesiske universitet begynde at optage sine første studerende i september måned.

Under deres fælles pressebriefing understregede Putin atter engang, at deres fælles, økonomiske projekter udgør en del af deres bestræbelser for at *»forbinde aktiviteterne i den Eurasiske Økonomiske Union med det kinesiske initiativ for det Økonomiske Silkevejsbælte«,* som de diskuterede *»i dybden ... i overensstemmelse med vores idé om at danne et bredt, eurasiske partnerskab«.*

Putin forklarede:

»Vi se et stort potentiale i den fælles anvendelse af den Nordlige Søfartsrute og den Transsibiriske Jernbane og Baikal-Amur-jernbanen. Dette er i vid udstrækning i overensstemmelse med vore kinesiske partners initiativer, der blev drøftet under det nylige Bælte & Vej Internationale Forum i Kina. Den kinesiske leders initiativ fortjener omhyggelig opmærksomhed og vil blive støttet af Rusland på enhver måde.

Jeg er overbevist om, at disse storstilede projekter vil resultere i intensiv handel, moderne produktion og jobs og den hastige udvikling af russiske og kinesiske områder.«

Og foråret gik over i sommer

...

Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt

rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

Vladimir Putin siger, Arktis er af afgørende betydning for Rusland

18. juni, 2017 – Under sin fire timer lange, årlige Spørgsmål-og-Svar-optræden på russisk Tv den 15. juni, svarede Vladimir Putin, forespurgt, hvorfor Rusland er så fokuseret på Arktis:

»Frem til år 2050 vil omkring 30 % af al organisk kulbrinte blive produceret i det arktiske område. Nogle af vore meste betydningsfulde projekter gennemføres allerede dér, med Novatek, der bygger et anlæg, en firmaby, en flyveplads og en havn i den arktiske zone. ... Fra et økonomisk standpunkt er dette af afgørende betydning ... Derudover, ud fra et strategisk standpunkt, så går USA's landbaserede missilers flyverute netop over Nordpolen ... Dette er, hvad Arktis betyder for os.«

Putin forklarede, hvordan smeltningen af de arktiske isbjerge yderligere åbner op for den nordlige rute mellem Europa og Asien og nævnte verdens største isbrydere, som Rusland er i færd med at bygge, og som vil gøre sejladsen nemmere.

I dag rapporterede Sputnik, at eksperter fra Rosneft, under en forsøgsboring i Khatanga-bugtens sokkel i Laptevhavet, en del af det Arktiske Hav, fandt, at kernen er mættet med olie. Den russiske minister for naturlige resurser og miljø, Sergei Donskoi, sagde i dag, at disse oliefelter kunne være de største på soklen.

Foto: Rosneft har opdaget kulbrinte-aflejringer på det Arktiske Havs østlige sokkel i Laptevhavet, Rusland.

FOLKEMØDET PÅ BORNHOLM: SCHILLER INSTITUTTET DELTAGER MED FIRE REPRÆSENTANTER I MANGE DEBATTER OG INTERVENTIONER

Nyhedsorientering maj/juni
2017

18. juni, 2017 – Schiller Instituttets 4 mand store delegation fik skabt en del opmærksomhed ved at synge toastemmig kanons, som fik mange mennesker til at stoppe op, og vi uddelte **Schiller Instituttets Nyhedsorientering**, der handler om den historiske konference i Beijing, "Bælte & Vej Forum". På vores plakat stod der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«, med et billede af infrastruktur, der binder verden sammen.

Vi deltog i debatmøder, hvor vi kunne stille relevante spørgsmål. Vi uddelte over 900 eksemplarer af Nyhedsorientering og kom i samtale direkte på stedet med mere end halvdelen af de mennesker, der tog vores materiale. Vi har bl.a. talt med folk, der har været i Kina og er meget begejstret for den udvikling, der er i gang dér. Mange af de

mennesker, vi talte med, kunne huske os fra før. En dame kom op til os og sagde, »Det er jo jer, der har talt om Silkevejen, før det blev til Kinas politik«. Hun var meget imponeret over, at Kina har vedtaget den Nye Silkevej, og hun tog vores materiale med stor interesse. En bornholmer stoppede op, da han kendte os fra før og i mange år havde støttet os. Han var glad over at se, at hans støtte har båret frugt.

Vores sang fik mange mennesker til at komme op til os. Mange stoppede op for at lytte, fordi, som nogle sagde, det varmede deres hjerte. Flere klappede og andre kom op til os for at rose os for at synge så dejligt.

Den første dag var det hovedsaglig sang og uddeling; de andre dage deltog vi i flere debatter og blandede os med spørgsmål.

På Folkemødets anden dag deltog Schiller Instituttets repræsentanter i et politisk møde, der fandt sted i Akademikernes Hus, organiseret af DJØF'erne. Emnet var »Verdensordenen efter Trump og Brexit«, hvor Mogens Lykketoft (S), Storbritanniens ambassadør til Danmark Dominic Schroeder og USA's fungerende ambassadør Laura Lochman talte.

Diskussionen var meget baseret på den forandring, der er i gang omkring den kendsgerning, at Donald Trump er blevet valgt til præsident, hvilket Mogens Lykketoft ikke var så glad for. Mogens udtrykte mest sin bekymring for, at USA har trukket sig ud af Paris-klimaaf-talen, og at Trump ikke vil samarbejde med Kina. Vi benyttede muligheden for at stille nogle spørgsmål.

Feride på
Folkemødet 2017

Feride I. Gillesberg fik stillet første spørgsmål, hvor hun bl.a. sagde:

»For en måned siden var der 'Bælte & Vej Forummet' i Beijing,

hvor USA havde en særlig udsending, Matthew Pottinger. Konferencen skulle konsolidere Kinas politik for Bælte & Vej, der omfatter hele verden; ikke kun Kina. Bælte & Vej er allerede nu omkring 30 gange større en Marshallplanen (for Europa efter krigen). Den amerikanske præsident er åben over for samarbejde omkring det. Det andet, vigtige spørgsmål er samarbejdet med Rusland ... De amerikanske medier har kørt en kampagne for at begå karaktermord på præsidenten, lige siden han blev valgt, i bl.a. New York Times, og med et teaterstykke, 'Julius Cæsar', der spilles i New York Central Park, og som går ud på at myrde den amerikanske præsident. Der er et billede i omløb, hvor præsidenten har fået skåret hovedet af ... Scenen er sat til at myrde præsidenten. Det gamle paradigme med Hillary Clinton, Barack Obama, briterne, MI6 og de britiske imperialister vil have en unipolær verden. Den nye præsident er åben over for en multipolær verden ... Medierne skulle jo netop dække, at det, præsidenten vil, er en positiv, og ikke en negativ ting.«

Derefter blev der taget tre andre spørgsmål, hvor Lissie Brobjerg fra Schiller Institutet kom til som den sidste. Hun understregede følgende i sit indlæg:

»Lyndon LaRouche siger, at kuppet mod Trump vil føre til generel krig; hvad skal vi gøre for at forhindre det, således at Trump kan opbygge USA og skabe samarbejde med Rusland og forhindre en verdenskrig og skabe fred?«.

Lissie Folkemødet
2017

Ordstyrerne prøvede at underspille de to kontroversielle kommentarer. Den fungerende britiske ambassadør sagde straks, at han ikke har tænkt sig at svare på 90 % af de ting, der blev taget op i diskussionen.

Mogens Lykketoft, der stod og sagde, han er bekymret over

Trumps forhold til Kina, ignorerede totalt, hvad der blev taget op; han skiftede emnet tilbage til den gamle verden med Paris-aftalen og klimaforandring.

Vi delte på dette debatmøde vores Nyhedsorientering ud til flere deltagere, der gerne vil læse vores materiale.

Kort efter fik vi mulighed for at tale på »speakers corner«, der er et åbent forum til korte taler, som Bornholms Tidende organiserer, så andre holdninger end de officielle også kan komme til udtryk.

Feride I. Gillesberg fik ordet og benyttede chancen til at fortælle om den historiske konference, »Bælte & Vej Forum«, der fandt sted i Beijing.

»Vesten burde deltage i det paradigmeskifte, som »Bælte & Vej Initiativet« repræsenterer for udvikling af hele verden. Det er kampen mellem på den ene side dem, der vil have en unipolær verden og dem, der er for en multipolær verden. Obama, Hillary, MI6 og det Britiske Imperium kæmper for at bevare den gamle, unipolære verdensorden. Det er årsagen til angrebene på den amerikanske præsident, som skal stoppes. I stedet skal vi tilslutte os det nye paradigme.«

Feride sluttede talen med at synge den kinesiske sang, »Kangding Lovesong«. Flere af tilhørerne ville gerne læse Nyhedsorientering om Bælte & Vej Forum, og en mand kom senere op til os for at sige, hvor bevægende den kinesiske sang var.

Schiller Instituttet fik mulighed for at deltage i en anden debat med Rasmus Jarlov (Konservativ; formand for Folketingets Forsvarsudvalg), Nick Hækkerup (næstformand, Socialdemokratiet) og Marie Krarup (Dansk Folkeparti) om »Truslen fra Øst«. Der var 80 mennesker til stede. De to førstnævnte mente, at Ruslands Putin var en trussel, og at han

havde manipuleret det amerikanske valg, hvilket sidstnævnte ikke mente. Alle mente dog, at der var brug for øget forsvar.

Lissie Brobjerg fik det første spørgsmål:

»Hej, jeg er Lissie fra Schiller Instituttet. Trump siger, at han vil samarbejde med Rusland, da han ønsker at forhindre en atomkrig, og han sagde til et NATO-møde, at han ikke betragter Rusland som sin nummer 1 fjende; skulle vi ikke hellere samarbejde med Rusland i stedet for at opspinde historier om, at de vil erobre verden? Det var jo faktisk Obama, som støttede neonazister i Ukraine og væltede regeringen«.

Dette skabte tumult, hvorefter Lissie refererede til Stepan Bandera-folkene (i Ukraine). Marie Krarup tog Lissies spørgsmål op. Bagefter uddelte vi vores Nyhedsorientering til deltagerne, der var interesseret i at læse vores materiale.

Christian Folkemøde
2017

Christian Olesen fra Schiller Instituttet talte efter debatten med Rasmus Jarlov, der under debatten havde beskrevet begivenhederne i Ukraine fra en meget propagandistisk vinkel. Christian sagde til Jarlov, at han havde et meget unuanceret syn på Ukraine, hvortil han svarede, »Det kan man altid sige, når man ikke har nogen argumenter«! Til det svarede Christian, at de søde og venlige demonstranter, Jarlov havde beskrevet, havde brændt folk levende i Odessa. Det fik Jarlov til at vende ryggen til og skynde sig væk.

Til en debat ved Femerns venner, hvor man diskuterede fremtidsperspektiverne for tunnelen (Femern Bæltforbindelsen), fik Lissie Brobjerg det første spørgsmål:

»Hvad tænker I om ideen om, at Danmark går med i Kinas Nye Silkevej? De vil forbinde hele verden med store infrastrukturprojekter, højhastighedstog, tunneller og broer, og projektet er nu 30 gange større end Marshallplanen.«

Responserne fra den ene taler var, at hvis Kina havde stået for tunnelen, havde den allerede været færdig i går, men at, i Danmark har vi dog en demokratisk proces, hvilket han foretrækker. Flere mennesker kom bagefter op til Lissie for at få en Nyhedsorientering, inklusive ordstyreren og den anden taler, der glad modtog en Nyhedsorientering.

Feride diskuterer

Den tredje dag på Folkemødet begyndte med et debatmøde, der fandt sted i Enhedslistens telt over emnet, »Russerne kommer«. Talerne var lektor ved Forsvarsakademiet Peter Viggo Mortensen, forfatter Jens Jørgen Nielsen og Nikolaj Villumsen (Enhedslisten). Man diskuterede faren for krig med russerne. Jens Jørgen forsøgte at give deltagerne en idé om, hvordan russerne tænker, mens de andre analyserede Rusland baseret på, at Rusland agerer ud fra stormagtspolitiske interesser.

Feride inter文nerede blandt andet ved kort at fortælle om den historiske konference, der fandt sted i Beijing, og om, at Europa ikke 'skyder sig selv i foden'. Rusland har tilsluttet sig et samarbejde med Kina omkring Bælte & Vej Initiativet, som Vesten aktivt burde være en del af. Feride tog spørgsmålet om NATO's rolle op, om det ikke er en forældet institution, og at man skal forstå, at Rusland har set, hvad der er sket med de nationer, hvor man har lavet regimeskifte, der har efterladt lande i kaos og elendighed; og at russerne ser

Vestens politik, med regimeskifte i Ukraine og udvidelsen af NATO, i denne sammenhæng.

Lissie fik nummer to spørgsmål og sagde:

»Trump har gjort det klart, at han vil samarbejde med Rusland, og der har allerede været en koordinering med russerne. Effekten har dog været, at New York Times og britiske medier skriver om en mulig afsættelse af eller mord på Trump, og flere Hollywood-skuespillere har været ude og fremvise Trump med et afskåret hoved eller er kommet med voldelige udtalelser imod ham. Ligger faren for 3. Verdenskrig ikke nærmere i faren for, at briterne/ Obama/ Hillary og FBI skal lykkes med at få ham afsat, da de ønsker krig med Rusland?«

Den sidste del af debatten handlede om, hvordan man kunne løse konflikten mellem Rusland og Vesten. Peter Viggo Mortensen indrømmede blandt andet, at politikken for regimeskifte har slået fejl, og at den Nye Silkevej er en naturlig udvikling, som lande vil gå med til. Den anden del af diskussion handlede om løsninger. Da fik Christian det sidste spørgsmål og pointerede blandt andet, at en del af løsningen ligger i, at man begynder at tale ærligt omkring, hvad Rusland er og gør, bekyndende med, at Rusland ikke invaderede Ukraine.

I en debat hos Informationen, »Will Trump Last the Entire Presidential 4 Year Period?«, talte den tidligere amerikanske ambassadør til Danmark, Rufus Gifford, om sandsynligheden for, at Trump kunne blive afsat gennem en rigsretssag (impeachment) gennem det 25. Forfatningstillæg, eller evt. selv gå af. Han mente ikke, at det var sandsynligt, omend han ønskede det. Hvis en rigsretssag skal være mulig, kunne det være pga. 'forhindring af udøvelse af retten' (obstruction of Justice), men ellers skulle man bruge kræfterne på demokraternes mærkesager. 300 mennesker deltog, det foregik i centrum og den generelle konsensus var, at Trump er forrykt. Lissie kom op til ambassadøren bagefter og sagde, at Lyndon LaRouche havde sagt, at, hvis Comey og Co. lykkedes med et kup mod Trump,

ville det føre til generel krig, og at briterne var efter Trump, fordi han vil samarbejde med Rusland, medens Obama derimod forsøgte at starte en atomkrig med Rusland. Han skyndte sig blot væk efter at han blev noget chokeret over det, Lissie sagde.

Vi intervjuede også i et andet møde med titlen »Atomkraft, ja tak! Hvor skal fremtidens energi komme fra?« i Dansk Erhvervs telt. I panelet deltog en repræsentant for Greenpeace, en repræsentant for Århus Universitet og Villumsen fra Liberal Alliance. Kun hr. Villumsen mente, at man måtte søge nye energikilder inden for nye teknologier og understregede, at vindmølle-fanatikerne var religiøse og foruden ræsonnement. Én fra publikum spurgte ind til thorium-reaktorer, hvor Villumsen havde en god respons, mens ham fra Greenpeace ævlede om, at det var dyrt og tog lang tid. Lissie stillede det sidste spørgsmål, hvor hun sagde:

»Nu har vi en situation i verden, hvor man, siden Kinas Bælte & Vej og BRIKS-projektet, er begyndt at bygge en masse atomkraftværker; i Sydafrika har man planlagt 11, Bolivia skal have et atomkraftværk, Kina planlægger at udvinde helium-3 på Månen til fusionsbrændsel, så verdens fremtid er faktisk atomkraft. Skal vi ikke hellere gå med dér, da energigennemstrømningstætheden er meget højere, og med 30 tønder olie har man, hvad der svarer til få gram fusionskraft. Desuden har Henrik Svensmark (astrofysiker) lavet forskning, som viser, at solpletter og kosmisk stråling skaber klimaforandring.«

Repræsentanten fra Greenpeace sagde blot, at ingen tager Svensmark seriøst, og at 97 % af alle klimaforskere er enige. Villumsen svarede positivt og udtrykte respekt for, at nogen tør tage diskussionen op i et sådant forum.

Bagefter delte vi ud til alle, og mange var interesserede.

Alt i alt var vores tilstedeværelse på Folkemødet på Bornholm en fantastisk mulighed for at nå ud til så mange borgere,

politikere, akademikere og eksperter med vores ideer, der dækker politik og fremtidens verden med Bælte & Vej Initiativet.

– *Feride I. Gillesberg; Lissie Brobjerg; Christian Olesen.*

Titelfoto: Feride I. Gillesberg i diskussion med en borger på Folkemødet. På plakaten står der, »Fremtiden ligger i Kinas Bælte & Vej«.

Det sker i verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi, nr. 15

Korte artikler fra hele verden; i dette nummer bl. a.:

- **Visioner om fremtidens rumforskning kontra realisering**
- **Samarbejde med Europa fører USA nærmere Månen**
- **Putin afviser globalt opvarmnings-nonsens**

Download (PDF, Unknown)

Tyskland: Fremtrædende

CDU'ere angriber voldsomt Merkels klimapolitik og Parisafhtalen

4. juni, 2017 – Den Berlin-baserede »Konservative Kreds«, en gruppe af interne Merkel-kritiske i den Kristelige Demokratiske Union (CDU), er kommet offentligt ud med et krav om en kovending mht. klimapolitikken. I et seks sider langt memorandum kræver CDU-afvigerne »en afslutning på klimaforskernes moralske afpresning« og »et farvel til de særlige, tyske mål for reduktion af CO²-udledning«. Memoet bestrider »den unikke rolle, der angiveligt spilles af drivhuseffekten« og »et ensidigt, negativt syn på global opvarmning«. De »muligheder, som frembyder sig (en isfri, nordlig søvej, nye muligheder for fiskeri og udvinding af råmaterialer) gennem smeltning af polaramrådernes iskappe, er sandsynligvis langt større end de mulige, negative miljøeffekter«, siger ophavsmændene til memoet.

Memoet angriber i særdeleshed det såkaldte »Mellemstatslige Panel om Klimaforandring« og kalder det et »klovneshow til verdens frelse«, der udbreder beregninger, »baseret på i stigende grad aggressive politiske mål, især reduktionen af CO²-udledning«. Målet med at begrænse den globale opvarmning til 2 grader Celsius er ikke realistisk, erklærer memoet.

Den tyske fremgangsmåde med reduktion af udledning er en »aggressiv politik«, der ikke vil føre til succes, men i stedet forårsage »massive sociale forstyrrelser« gennem de politiske og økonomiske gnidninger, der skabes, advarer memoet. Den tyske politik er ikke, som det officielt proklameres af kansler Angela Merkel og hendes regering, en model for resten af verden, men en afskrækkelse; den enorme statsstøtte (som betales af skatteborgerne) til sol- og vindenergi under Loven om Bæredygtig Energi, må opgives, og

man må i stedet følge en strategi med tilpasning til den globale opvarmning.

Den Konservative Kreds inkluderer flere ledende CDU-medlemmer i Forbundsdagen, inklusive Wolfgang Bosbach, Arnold Vaatz, Veronika Bellmann, Thomas Dörflinger, Stephan Mayer, Johannes Selle og Hans-Peter Uhl. De fleste af disse personer har også været kritisk over for EU og den tyske bailout-politik, især mht. spørgsmålet om Grækenland.

Foto: Berlin: Den tyske kansler Angela Merkel kritiserede skarpt præsident Trump for dennes beslutning om at trække USA ud af Paris-klimaaf-talen og kalder aftalen om at begrænse udledning af drivhusgasser vital for at beskytte planeten. Foto fra 2016.

Virksomheden af Bælt & Vej Forum: Lyndon LaRouche: »En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et fælles kommuniké blev udstedt her til eftermiddag, efter

Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan

repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.»

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist* kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The

Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasiske samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkeligt menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorer »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye

udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termionuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

*Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder.
(kremlin.ru)*

DET SKER I VERDEN – Infrastruktur, videnskab og teknologi.

Nr. 13, februar 2017

Med korte artikler fra hele verden. I dette nummer, bl.a.:

- Kina har planer om et stort projekt til skabelse af regn for at bekæmpe tørke**
- Angolas første dybvandshavn er ved at blive bygget, med kinesisk finansiering**
- Vigtig landvinding for en potentiel Kra-kanal**
- o.m.a.**

Download (PDF, Unknown)

**POLITISK ORIENTERING den 2.
februar 2017:
Vil Trump lave alliance med
Rusland og indføre
Glass/Steagall –
eller knuses af økonomisk
kollaps?**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Økonomisk værdi er det, der
skabes for
fremtiden, og ikke den værdi,
det har i dag.
Fra LPAC-webcast, 27. jan.**

2017

Det, vi i dag må gøre, er; der ligger et forslag til en ny nationalbank (statslig bank). Dette er noget, som hr. LaRouche har krævet – en fremgangsmåde med en statslig bank, der styres oppefra (dvs. fra regeringsniveau). Detaljerne i dette forslag er ikke nødvendigvis lige nøjagtigt, som det vil blive, men generelt; f.eks. Kina. Kina har for over \$1 billion i amerikanske statsobligationer; de får ikke nogen særlig høj rente. Selveste chefen for Chinese Investment Corporation har sagt, »Ih, hvor kunne jeg godt tænke mig at få et bedre udbytte af disse penge; at investere dem i USA på en eller anden måde.« Så måden, denne bank kunne fungere på, var, at indehavere af statsobligationer og måske langfristede kommunale obligationer og delstatsobligationer, kunne bruge dem til at blive aktieindehavere i banken; sæt dem ind i banken. Disse aktieindehavere ville så blive garanteret en dividende som aktionærer; og denne dividende ville blive garanteret gennem nye eller tilpassede skatter. Dernæst ville banken, der nu har for \$1 billion via denne type midler, være i stand til at tilbyde lån til en lav rente, til specifikke projekter. Banken ville blive styret af folk, der rent faktisk er bekendt med industri. Fordelen ved dette er, at, i stedet for at udstede for \$1 billion i ny gæld til den rente, det måtte kræve, så kan for \$1 billion i allerede eksisterende statsobligationer danne grundlag for udstedelse af ny gangbar valuta til væsentligt lavere rente.

Ved Jason Ross.

Uddrag af International LPAC-webcast 27. jan., 2017. (Videoen kan ses her, fra 20min. <https://www.youtube.com/watch?v=X4DwRYjHIa0>)

Matthew Ogden: ... Hvordan skal vi overvinde dette imperiesystem? Hvordan skal vi besejre dette britiske imperiesystem én gang for alle og indlede denne nye æra for

samarbejde mellem suveræne nationalstater for økonomisk udvikling? Det er i virkeligheden det, Den amerikanske Revolution drejede sig om. Glem, hvad Theresa May sagde ved det Republikanske møde (under hendes besøg i Washington) om Magna Carta og Uafhængighedserklæringen i Philadelphia. Den virkelige historie om Den amerikanske Revolution, er Alexander Hamilton. Uden Alexander Hamilton og hans principper kan ingen af disse projekter lykkes. Jeg giver nu ordet til Jason Ross, som vil fremlægge nogle ting om dette spørgsmål.

Jason Ross: Sammenhængen er den, at, da Trump aflagde sin ed den 20. ds., havde en Demokrat fra Connecticut, Rosa DeLauro, allerede en uge før fremstillet et lovforslag – jeg vil blot forklare, at der er flere forslag på bordet lige nu, med hensyn til, hvordan man skal finansiere en opbygning af infrastruktur, af vareproduktion; en genoplivning af den amerikanske økonomi. Der er mange projekter, som det er umagen værd at forfølge; det store spørgsmål er, hvordan skal man betale for det? En milliard dollar er mange penge; hvor skal de komme fra? Vil det komme fra Finansministeriet, der direkte påtager sig ny gæld til dette beløb ved at sælge statsobligationer? Hvor meget vil de skulle betale i renter på dem? Er det noget, der er bæredygtigt? For at sige det ligeud, så – som det forklares på LaRouchePAC-siden: 'Spørgsmål, der ofte stilles om Glass-Steagall og Økonomi' (se: <https://larouchepac.com/econ-faqs>) – hvis man begynder at udstede så meget via Finansministeriet, vil renterne stige op over, hvad de i dag er; og det vil ikke rigtig være muligt at finansiere projekter til så høje renter.

Der er også et par andre forslag, men Rosa DeLauro, sammen med 73 medsponsorer, fremstillede den 13. jan. et lovforslag. Det er HR547 og drejer sig om en national infrastruktur-udviklingsbank. Hendes håb er, at, gennem \$50 mia. i statsobligationer, og \$600 mia. fra pensionsfonde og andre former for investorer, vil hun kunne skaffe kapital til en bank, der så kunne udstede lån til infrastruktur og lignende

formål.

Tirsdag kom et andet forslag. Senator Schumer – Demokrat fra New York – sammen med nogle andre, Demokratiske senatorer, fremstillede et forslag om \$1 mia.; det er et forslag om at skabe 15 millioner jobs. Han sagde, at han ønskede at bruge: \$75 mia. på skoler; \$200 mia. på veje; \$100 mia. på vandrensningsanlæg og vandforsyningsanlæg; \$20 mia. til offentlig transport – tog og bus; \$70 mia. til havne og lufthavne; \$100 mia. til elektricitet; \$10 mia. til VA-hospitaler (Veteran Affairs; statslige hospitaler og sundhedsklinikker til folk, der har tjent i hæren); \$20 mia. til bredbånd; og de resterende \$200 mia. som en hovedfond til afgørende projekter som måske Gateway Projektet – en bro over Hudsonfloden mellem New Jersey og New York.

Hvordan foreslog han at betale for dette? De sagde, at de satsede på total statslig finansiering. Det vil sige, ikke partnerskaber mellem det offentlige og den private sektor, men gennem budgetbevillinger. Hvor skal de penge komme fra? Én idé – ikke, at de rent faktisk sagde, hvordan de ville skaffe dem – de sagde, ved at fjerne smuthuller, måske, for at skaffe flere skatteindtægter; det er rigtig mange penge, der skal skaffes dér. Én idé, der er blevet promoveret, er ideen om at sænke selskabsskatten for at hjemtage det meget store beløb i profitter, som amerikanske selskaber har skabt udenlands; som selskaberne har undgået at indføre i USA for at undgå at betale selskabsskatten på profitterne. Så én idé er altså at sænke denne selskabsskat og tilbyde et særligt incitament for selskaber til at bringe deres profitter hjem til USA, og så bruge det til finansiering.

Disse programmer vil ikke virke; og der er en betydningsfuld fejl ved dem, som Hamiltons økonomiske fremgangsmåder løser. For at gå tilbage til det, Hamilton gjorde som finansminister, to aspekter: Det ene, han indfrie statsgælden. Han udviklede en måde til at sikre, at statsgæld blev finansieret; og ved at gøre det dengang, forvandlede han det faktisk til ligeså meget

cirkulerende kapital. At skyldnerbeviser fra regeringen, som blev handlet under deres pålydende værdi, fordi folk var usikre på, om de nogensinde blev indfriet, ved at udvikle skatter for at sikre, at disse rentebetalingen kunne finde sted, alle disse skyldnerbeviser, hele denne statsgæld blev i realiteten til valuta; og de kunne så bruges i økonomien til lån og den slags ting. Hamilton etablerede også en statsbank, der fik sin kapital via denne statsgæld, og dernæst skabte en gangbar valuta; han skabte statslige, amerikanske banksedler, der gjorde det muligt for lånene at gå ud og forbedre nationens produktivitet. Det endte med at blive brugt i hans bank og i den Anden Nationalbank til at finansiere infrastrukturprojekter, udvide varefremstilling, yde lån til foretagender og foretage anlægsinvesteringer, og den slags ting.

Det, vi i dag må gøre, er; der ligger et forslag til en ny nationalbank (statslig bank). Dette er noget, som hr. LaRouche har krævet – en fremgangsmåde med en statslig bank, der styres oppefra (dvs. fra regeringsniveau). Detaljerne i dette forslag er ikke nødvendigvis lige nøjagtigt, som det vil blive, men generelt; f.eks. Kina. Kina har for over \$1 milliard i amerikanske statsobligationer; de får ikke nogen særlig høj rente. Selveste chefen for Chinese Investment Corporation har sagt, »Ih, hvor kunne jeg godt tænke mig at få et bedre udbytte af disse penge; at investere dem i USA på en eller anden måde.« Så måden, denne bank kunne fungere på, var, at indehavere af statsobligationer og måske langfristede kommunale obligationer og delstatsobligationer, kunne bruge dem til at blive aktieindehavere i banken; sæt dem ind i banken. Disse aktieindehavere ville så blive garanteret en dividende som aktionærer; og denne dividende ville blive garanteret gennem nye eller tilpassede skatter. Dernæst ville banken, der nu har for \$1 milliard via denne type midler, være i stand til at tilbyde lån til en lav rente, til specifikke projekter. Banken ville blive styret af folk, der rent faktisk er bekendt med industri. Fordelen ved dette er, at, i stedet

for at udstede for \$1 milliard i ny gæld til den rente, det måtte kræve, så kan for \$1 milliard i allerede eksisterende statsobligationer danne grundlag for udstedelse af ny gangbar valuta til væsentligt lavere rente.

Disse projekter – f.eks., et nationalt højhastigheds-jernbanenet – det er den type projekter, der vil tage år at virkeliggøre og få i fuld drift; de vil ikke give en omgående indtægt. De vil ikke omgående skabe midler; nogle vil dog, via brugerbetaling. Hvordan finansierer man dem så? Det vigtige aspekt i dette er, at via denne nye skat, der vil blive foreslået, i betragtning af, at skatten ikke ville være direkte relateret til midler, der kommer ind fra projekterne; det er en måde, hvor man finansierer eller betaler for projekter, baseret på økonomiens generelle vækst. For at bruge eksemplet med Tennessee Valley Authority (Elektrificeringen af Tennessee-dalen, et FDR-projekt), så solgte dette projekt obligationer, og de blev tilbagebetalt; projektet opfyldte sine betalinger. Men selv indirekte, blot via de forøgede skatteindtægter, der kom ind fra denne region af landet, der fik gavn af TVA; *indirekte blev omkostningerne til TVA tilbagebetalt via nationens forøgede produktivitet.*

Så når vi taler om den form for projekter, der vil transformere økonomien som helhed, så kommer tilbagebetalingen på en indirekte måde. Det kan blive på en indirekte måde.

Lad os tænke over, hvad nogle af disse projekter kunne være. Når man overvejer den måde, hvorpå den menneskelige art har udviklet sig i tidens løb, så er det ikke glidende; der er sket i spring. Antallet af mennesker, der har levet på planeten, har ændret sig dramatisk på grund af meget specifikke forandringer i de teknologier, der var til rådighed for os. Udviklingen af landbrug; nye opdagelser inden for sundhed og industri; Renæssancen; skabelsen af selve videnskaben. Dette er ting, der er drivkraften bag menneskeslægtens fremgang.

Som et aspekt heraf transformerer vi fundamentalt vores forhold til den fysiske verden. Et eksempel er ved vores anvendelse af energi. Dette er en grafisk fremstilling, som I måske har set flere gange. Den viser, hvor meget energi, USA brugte i vort lands historie. Man kan se to ting: Det er, at, frem til mordet på Kennedy, steg den energi, der brugtes pr. person, fra under 4 kilowatt per person ved nationens begyndelse og op til 12 eller så på højdepunktet. Så altså større forbrug af energi; større intensitet i energien. Det andet aspekt er, at energitypen har ændret sig; træ blev erstattet af kul, som ikke alene kunne gøre alt det, træ kunne – som at blive varm og, ved at blive forvandlet til koks, blive brugt i metallurgi på samme måde, som trækul kunne bruges. Men derudover havde kul den enorme fordel, at der dels var enorme mængder af det, og dels, at man ikke behøvede at fjerne træer, der kunne bruges til andre formål, som at bygge møbler og huse. Olie og naturgas; olie gjorde forbrændingsmotorer mulige – en ny type energi.

Fission (sprængning af atomkernen) – kernekraft – blev aldrig virkelig udnyttet i sit fulde potentiale. Men atomkernens energi gør det muligt for os fuldstændigt at transformere det, vi gør; og at rejse ud til stjernerne med raketter med kernekraft. Teknologier, vi bare ikke har udviklet; vi bare ikke har implementeret. Opdagelsen af kontrolleret kernefusion – dette er ting, vi må arbejde på.

Så ét aspekt er, at vi har ændret vore energikilder. Vi har også ændret vores forhold til den fysiske verden.

Dette er en grafisk fremstilling af de seneste 50-60 års produktion af sjældne grundelementer. Dette er meget specielle elementer i det periodiske system; som deres navne antyder, så er de ret sjældne. Deres anvendelse i økonomien har først fundet sted relativt sent. De anvendes i elektroniske komponenter, i magneter, fosfor til skærme – computerskærme, telefonskærme; i metallurgi til meget enestående anvendelser. Dette udgør noget, hvor vi simpelt hen har transformeret vores

forhold til naturen; til dette spektrum af materialer, som vi anvender i naturen.

Det største skridt fremad, som vi må opnå, er at kunne beherske fusion. Dette billede viser det indvendige af en tokamak, en slags kerneforsøgsmaskine; og det er én af de potentielle måder, gennem hvilke vi vil blive i stand til at udvikle den enorme energi ved at sætte små atomer sammen for at få langt mere energi end selv gennem vore nuværende kernekraftværker, og som tilbyder en langt bedre måde at gå frem ved rejser ud i rummet, for fremdrift af raketter, for evnen til virkelig at komme omkring i det indre Solsystem.

Denne form for spring i det, vi er i stand til, det er rygraden i det, økonomi vil sige som en menneskelig videnskab. Tænker vi på nogle af de måder at implementere dette i USA, så er nogle af projekterne forholdsvis enkle. Nogle vil måske sige, at det, at krydse Beringstrædet, ikke er det mest simple projekt; men det er forholdsvis lige ud ad landevejen. Dette er et ingeniørprojekt, som vi ved, hvordan man bygger; det kunne fremvise et par unikke udfordringer i betragtning af dets længde og det ikke særligt fremkommelige klima i området. Men det er den form for projekt, der fortjener investering; at forbinde verden på denne måde.

Et nationalt højhastigheds-jernbanenet. Hvis vi bygger det i faser, 20.000, 40.000 mil højhastigheds-jernbanenet, vil vi transformere den måde, hvorpå vi bevæger os rundt i landet; vi vil transformere produktiviteten og værdien af hele regioner i nationen, og produktiviteten og den potentielle værdi af nationen som helhed, som Kina har set det ved at bygge sit højhastighedsnet, omkring halvdelen af rejserne er skabte rejser; det er folk, der rejser steder hen, hvor de ellers ikke ville have rejst til, hvis dette højhastighedsnet ikke var blevet bygget. Møde andre mennesker; faktisk komme rundt i deres land. Det samme, som vi kan få her. Transportere varer mere effektivt; transportere folk mere effektivt; og simpelt hen have forbindelser, der ikke eksisterer [i øjeblikket].

En fremgangsmåde til at styre ferskvandsforsyningen på kontinentet; at løse problemet med tørken, der har udfordret og skabt en hel del vanskeligheder i den sydlige og sydvestlige del af USA; det vestlige USA. Evnen til at kunne bruge afsaltet vand direkte fra havet, om nødvendigt; at skaffe vand fra Stillehavet og gøre det tilgængeligt. At transportere vand langs kontinentet som et langsigtet projekt; at fortsætte undersøgelserne af at transformere vand i atmosfæren; af at fremkalde regn; af at ændre vejrmønstret. Dette er den form for projekter i stor skala, og som ikke blot fornyer vejbelægningen og fjerner huller i vejene. Dette er den form for projekter, der betyder, at vi virkelig vil udvikle et helt nyt potentiale som en økonomi.

Med hensyn til, hvad det vil sige at finansiere disse ting, så ligger det vigtige i at forstå, hvad værdi er; og jeg mener, at dette virkelig er det centrale hovedproblem i økonomier. Lyndon LaRouche har i sine økonomiske lærebøger og sine skrifter i årtiernes løb fastslået, at en reel definition af økonomisk værdi, af skabelsen af rigdom, kommer i de aktiviteter, der fremmer forøgelsen af den menneskelige arts potentielle befolkningstæthed [relativ til arealet]. En fysisk målestok for værdi; ikke, hvad markedet mener, noget er værd, men en reel måleenhed, der ligger uden for det, folk synes at interessere sig for lige nu. Dette gør det til en ægte videnskab.

Det betydningsfulde aspekt heri er, at værdien af alting i en økonomi ligger i relation til, hvordan det virker med hensyn til at virkeliggøre en sådan fremtid. Og jeg mener, at, via den fremgangsmåde for at skaffe kapital, der gøres mulig gennem en nationalbank af den type, som vi foreslår, til dels via den indirekte art af dens finansiering, via en skatteindtægt, der ikke specifikt kommer fra projekter, som banken finansierer; men som mere generelt gør denne finansiering mulig. Og også, at drage økonomisk fordel af, drage nytte af den generelle forøgelse af nationens

produktivitet. Det giver god mening at tale om investeringer, der betaler sig selv. Nogle af dem betaler sig direkte – et forretningsforetagende ekspanderer og giver større profitter. Men, når det drejer sig om den økonomiske platform, infrastrukturen, som landet som helhed er afhængig af, disse fordele – fordelene ved videnskab, ved rumprogrammet, ved at tage til Månen. Det skabte utrolige profitter for nationen, at vi tog til Månen; en utrolig udvikling for nationen ved at åbne op for nye typer af varefremstilling og nye teknologier. Men det var ikke NASA, der skabte pengene; hele økonomien havde fordel af det, og ikke kun rent monetært.

Hvis vi kommer væk fra partnerskaber mellem det offentlige og privatsektoren, hvis vi kommer væk fra ideen om, at vi skal lave en form for handel for at hjemtage profitter fra udlandet – som til dels kan være en god idé; men den virkelige idé bag kredit, i modsætning til penge, er forskellen mellem at tænke på værdi som noget, der ligger i, hvad det skaber for fremtiden, versus det, som markedet mener, noget er værd i dag.

Mathew Ogden: Dette er en gennemgang af den fremgangsmåde, der bygger på principper, og som hr. LaRouche i årevis har diskuteret som præcis den måde, hvorpå man kan vende USA tilbage til dette Hamilton-system. Det er ikke noget, der på nogen måde er uklart eller uforståeligt. Hvis man ser på USA's historie, så har det, hver gang, vi har haft fremgang som nation, skyldtes, at vi anvendte denne Hamilton-fremgangsmåde. Det er en enestående fremgangsmåde; det er det, der hedder Det amerikanske, økonomiske System. Det er gentagne gange blevet anvendt, med held. Abraham Lincoln havde en dyb forståelse for dette; det samme havde Franklin Roosevelt. Franklin Roosevelt forstod, at, uden at reorganisere et banksystem, der var løbet fuldstændig løbsk, ville man ikke være i stand til at bruge den nationale regerings beføjelser til at skabe denne form for produktive investeringer; det ville alt sammen være forsvundet i spekulation. Det var det grundlæggende princip for, at

Glass-Steagall var det første skridt, som Franklin Roosevelt tog. Roosevelt indså, at – meget lig nutidens situation – det var en situation, hvor monetær regulering alene ikke ville vække den amerikanske økonomi til live igen. Man havde dengang en generation, som man i bogstavelig forstand kaldte »den tabte generation«; de havde ingen erhvervsmæssige færdigheder; de var demoraliseret. Mange af dem havde været vidne til Første Verdenskrigs rædsler; pessimismen hærgede. Franklin Roosevelt indså, at den mest nødvendige mobilisering var en mobilisering i fredstid for at opgradere det faglærte niveau og evnerne hos en befolkning, for at kunne vende en demoraliseret, nedtrykt befolkning til en befolkning, hvor arbejdskraftens produktive evne var tilstrækkelig til at genopbygge USA.

(Se: Udkast (dansk) til Lov om Genetablering af USA's Oprindelige Nationalbank).

Titelbillede: Alexander Hamilton, USA's første finansminister (1789-96), skabte USA's Første Nationalbank. I baggrunden Indledningen til Fortalen til USA's Forfatning.

Ghana lægger grunden til sit kernekraftprogram

19. januar, 2017 – Et team af forskere og kernekrafteksperter er på et otte-dages IAEA-besøg i Ghana for at overvåge første fase af dette lands udviklingsprogram for kernekraft. Dette sker hovedsagligt for at sikre, at regler, manpower, sikkerhedsprotokoller og love er på plads. Generaldirektør for Ghanas Planlægningskommission for National Udvikling, dr. Nii Moi Thompson, sagde, at det var vigtigt at huske, at

kernekræft ikke er noget nyt i landet, rapporterede graphic.com den 17. januar. Han sagde, at Ghanas første præsident, dr. Kwame Nkrumah, initierede programmet i 1960'erne, da præsident Kennedy aktivt promoverede udviklingen af kernekræft for nye, afrikanske nationer. »På en vis måde«, sagde Thompson, »er formålet med dette møde i dag og alt andet, der kulminerer i det, ikke nyt. Vi kræver ganske enkelt det tilbage, som vi opgav for mange år siden.«

Foto: Ghanas præsident Kwame Nkrumah og præsident John F. Kennedy under en pressekonference i Det Hvide Hus den 8. marts, 1961.

(I februar 1966, mens han var på statsbesøg i Nordvietnam og Kina, blev Nkrumahs regering væltet af et militærkup.)

Med Obamas afgang dukker nukleart plasma atter op rundt omkring på globen

Paris, 19. jan., 2017 (Nouvelle Solidarité) – For et par uger siden annoncerede den tyske stellarator i Griefswald nogle særdeles lovende resultater inden for videnskaben om plasmafysik. I Frankrig, den 14. dec., ved lokaliteten for den Franske Atomenergikommission (CEA) i Cadarache, i det sydlige Frankrig, hvor ITER er ved at blive bygget, annoncerede forskningsteams stolt, at de opnåede det første plasma i WEST-tokamakken, søsterreaktoren til den kinesiske EAST (Eksperimental Avanceret Superledende Tokamak), der satte en milepæl en måned tidligere med en 60 sekunder lang, fuldt ikke-induktiv/stabil lang puls H-modus plasma under strålefrekvens opvarmning. (!) (for nærmere forklaring, se

evt. <http://west.cea.fr/en/index.php>)

I Frankrig er WEST-projektet (Tungsten (W; wolfram) Miljø i Stabil Tokamak) en gen-konfiguration af den franske »TORE Supra« superledende tokamak til et prøveanlæg for ITER. Siden dens konstruktion i 1980'erne er Tore Supra tokamakken videreudviklet til at forbedre plasmaydeevnen og har endda sat verdensrekord med en stationær plasma, der varede over 6 minutter med en injiceret og ekstraheret energi på 1 gigajoule (GJ).

I dag tilsigter både EAST og WEST, i et eksemplarisk samarbejde for menneskehedens fælles mål, at kvalificere »teknologiske byggesten«, dvs., gennemføre tests på forhånd, på en mindre skala, af en ny komponent ved navn »divertor« (EU300 million), som vil være afgørende for ITER. Denne divertor, der befinder sig på bunden af vakuumkanteret, er en afgørende komponent, da den modtager det meste af varmen og partikelstrømmen, der kommer fra det centrale plasma. Dens funktion er at ekstrahere »asken« (helium) og en del af varmen, der produceres af fusionsreaktionen, samtidig med, at den minimerer kontamineringen af plasmaet af de andre urenheder.

Nu, hvor denne store milepæl er passeret, fortsætter man med forberedelserne af WEST-tokamakken til den første, eksperimentale kampagne i foråret 2017, med hensyn til at validere flere andre nye komponenter og teknologier for den 54 meter høje, gigantiske ITER fusions-tokamak.

Læsere i dag bør mindes om, at ITER begyndte i 1985 som et Reagan-Gorbatjov initiativ med ligeværdig deltagelse af Sovjetunionen, EU, USA og Japan. Dengang mente to forskere, Alvin Trivelpiece (USA) og Jevgenij Velikhov (USSR), at det næste skridt i fusionsforskning ville overstige budgettet for enhver nation, og at samarbejde ville være internationalt fordelagtigt. Siden da har USA skåret sin finansiering af ITER ned, alt imens Kina, Indien og Sydkorea har tilsluttet sig, og

andre, såsom Iran, er i færd med at tilslutte sig.

Putin har transformeret både Sydvestasien og Østasien hen imod udvikling; Vil Amerika følge trop?

28. december, 2016 – Mens Obama fortsat demonstrerer, at han er »politisk afdød«, som Lyndon LaRouche udtrykker det, og kaster tordenkiler fra sin politiske kiste, som om han stadig var »dræberkongen« fra før, udstedte nyvalgte Trump i dag et tweet, hvor han fordømte de »mange inflammatoriske udtalelser og vejspærringer«, som kommer fra Obama. Obama har meddelt, at han snart vil annoncere »forholdsregler til gengældelse« imod Rusland for fantasifostret med Putins angivelige tyveri af valget, i håb om, at han kan underminere Trump-teamets plan om at gøre en ende på galskaben.

Men, Putin har ikke spildt tiden med at fumle rundt med det amerikanske valg. Hele Mellemøsten er blevet transformeret af hans succesfulde intervention i Syrien, der har vendt stormløbet fra de saudisk-britisk sponsorerede terroristnetværk. Ødelæggelsesprocessen imod Irak, Libyen og Syrien – de tre stærkeste, sekulære, antiterrorist-nationer i området, er nu slut. Undervejs er der dukket beviser op alle vegne for, at Obama har bevæbnet terroristerne – russiske sappører, der rydder miner fra det befriede Aleppo, annoncerede i dag fundet af et terrorist-våbenlager, proppet

med amerikanske, tyske og bulgarske våben, mens den tyrkiske præsident Erdogan annoncerede, at han havde sikre beviser for USA's bevæbning af selve ISIS.

Men, hvad der er vigtigere, så har kombinationen af den russiske rolle i Syrien og Putins nylige besøg i Japan transformeret begge områder og forenet dem bag kendsgerningen om et nyt paradigme, baseret på udvikling. Den østrigske mellemøstekspert Karin Kneissl kom i dag med den indsigtfulde pointe, at Ruslands evne til at hjælpe den syriske regering med at knuse terroristtruslen på dramatisk vis blev fremhjulpet af Kinas »den bløde magts strategi« og bringer den Nye Silkevej ind i regionen og således skaber jobs for de millioner af unge mennesker, hvis fremtid var blevet tyvstjålet af Bush' og Obamas krige, og som skaber potentialet for, at de millioner af flygtninge kan vende tilbage til produktive beskæftigelser i deres hjemlande.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Putins højst succesrige besøg til den japanske premierminister Shinzo Abe i denne måned, hvor han igangsatte enorme, fælles udviklingsprojekter i det russiske Fjernøsten, og endda på de omstridte Kurilliske Øer, og som således forbereder vejen for en fredstraktat mellem Rusland og Japan.

»Dette er ikke blot en lokal aftale«, sagde LaRouche. »Det vil stimulere væksten ikke alene i hele Asien, men det vil stimulere hele verden.« Abe besøgte Pearl Harbor tirsdag sammen med præsident Obama, hvor førstnævntes udtalelser kun kunne forstås som en advarsel til USA om ikke at følge Obamas vanvittige konfrontation med Rusland, men derimod gå sammen med Japan og med Kinas Nye Silkevejsproces for at skabe et nyt paradigme for fredelig udvikling for menneskeheden.

LaRouche Political Action Committee (LPAC) er i færd med at forberede en opdateret rapport om »USA tilslutter sig Den Nye Silkevej – en Hamilton-vision for en økonomisk renæssance«. Rapporten vil gennemgå det utrolige tempo, i hvilket

udviklingsprojekter er blevet igangsat i hele verden i 2016, under Kinas Bælt-og-Vej-initiativ og dermed relaterede bestræbelser fra Ruslands og Indiens side, og fremlægge for det amerikanske folk, og Trump-teamet, at USA kan og må deltage i denne revolutionære proces. Ikke alene kan en genoplivet amerikansk industri i stor stil bidrage til disse globale projekter, men den smuldrende, amerikanske infrastruktur kan også selv blive genopbygget, med nye, storstilede projekter inden for vand, transport, et genoplivet rumprogram og videnskabelig udforskning på den menneskelige videns fremskudte grænser.

Magten hos det finansielle oligarki, der har påtvunget verden sin vilje, har nu mistet kontrollen over det meste af verden uden for de transatlantiske nationer, og dets magt dér står nu på højkant. Deres finansielle kartellers bankerot kan ikke længere udskydes, og deres befolkninger er i en tilstand af oprør, som de miskrediterede oligarker afviser som »populisme«. Raseriet imod deres onde nedskæringspolitikker, og imod deres fremstød for krig imod Rusland og Kina, er åbenbart overalt i Vesten. Dette raseri må finde sit fokus i positiv hævde af sund fornuft, baseret på fremgangsmåden med LaRouches Fire Love: underkast kartellerne konkursbehandling iflg. Glass-Steagall; skab nye kreditinstitutioner efter Hamiltons model; målret kreditudstedelse til genopbygning af industri, landbrug og infrastruktur; og stimuler vore borgeres kreative evner, for at virkeliggøre fusionskraft og rumforskning, og for skabelse af en fremtid i overensstemmelse med menneskeværdet.

Foto: Kesha Rogers fra LaRouche Komite for Politisk Strategi (LPAC) ved NASA's Johnson Space Center, (Houston), i januar 2016. Se hendes artikel: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11543>

Det franske valg ødelægger yderligere briternes og Obamas krigspolitik

Leder fra LaRouchePAC, 28. november, 2016 – François Fillons overvældende valgsejr i søndagens franske primærvalg, til at være præsidentkandidat for Frankrigs Republikanske Parti, er et yderligere bevis på, at den menneskelige race ikke vil tolerere Barack Obamas fremstød for krig med Rusland. Ligesom Hillary Clinton førte Fillons modstander en kampagne mod Rusland, mens Fillon førte en kampagne for at arbejde sammen med Rusland om at nedkæmpe terroristerne i Syrien, om at afslutte de anti-russiske sanktioner og udvide det økonomiske samarbejde, og han vandt næsten to tredjedele af stemmerne.

Hillary Clinton, der kørte sin kampagne som en fortsættelse af Obamas krigshyl mod Rusland, forsøger nu desperat at give Putin skylden for sit nederlag! Det vanvittige i hendes påstand om, at Putin brugte at udsende »falske nyheder« og bedrive computerhacking for at stjæle det amerikanske valg, og som nu skaber overskrifter over hele USA, siger intet om Putin, men alt om tilstanden af mentalt sammenbrud hos krigspartiet i USA – de neokonservative i både det Republikanske og Demokratiske Parti, der samledes bag Hillary og blev slået af vælgerne, især af arbejdsstyrken på landet og i byerne.

I realiteten bidrog Putin faktisk til Obama/Hillary-krigspartiets nederlag, men ikke hemmeligt eller under dække. Hans vedvarende krav om, at USA holder op med at sponsorere terrorister under dække af at bevæbne den »moderate opposition« i Syrien med henblik på at vælte den legitime

regering, og hans opfordring til samarbejde om krigen mod terror, var med til at afsløre Obama og Hillary for det, de er.

På lignende vis blev Xi Jinpings gentagne opfordringer til USA om at tilslutte sig den Nye Silkevejsproces med global nationsopbygning afvist af både Obama og Hillary til fordel for militær konfrontation med Kina og afslørede således deres imperiesyn over for en befolkning, der i stigende grad beundrer den utrolige udviklingsproces, som Kina har igangsat, både internt i landet og internationalt.

Helga Zepp-LaRouche, der tidligere har stillet op til kanslerposten i Tyskland, sagde i dag, at, på trods af Fillons økonomiske politik i Thatcher-traditionen, så demonstrerer valget af ham den voksende afsky i Europa for det anti-russiske hysteri og faren for krig. Trumps åbne erklæring om, at han vil arbejde med Putin for at besejre terrorisme, fik taberen Obama til i denne måned at forsøge at salve Tysklands Angela Merkel til sin efterfølger, som »leder for den frie verden« i en kampagne imod Rusland. Men Merkel er nu lige så isoleret, som Obama var – ligesom Olympens falske guder, der udråber deres krav over verden, mens Olympens bjerg smuldrer under deres fødder.

Samme dag som det franske valg vandt schweizerne en solid sejr i en folkeafstemning, der var lanceret af den 'grønne' bevægelse mod kernekraft, for at lukke nationens kernekraftværker ned. Igen er budskabet til verden det, at den »nye, mørke tidsalders« mentalitet med afindustrialisering og permanente krige, ikke længere kan tolereres af menneskeslægten. Det er især et budskab til Merkel, der er imod kernekraft, om, at hendes tid er forbi.

Den vestlige verden oplever for tiden en revolutionær transformation. LaRouche-bevægelsen har i årevis tvunget befolkningen i USA og Europa, ofte imod dens vilje, til at se på det nye paradigmes nye lederskab, som kommer fra Rusland og

Kina, og til at sammenligne det med den politik, der dikteres af London og Wall Street, og som økonomisk og kulturelt har ødelagt de transatlantiske nationer. Denne sandhed kan ikke længere undertrykkes. Lyndon LaRouche sagde i dag til sine medarbejdere: »Vi indtager en ledende position netop nu. Vi er ovenpå. Vi ved, hvad det er, vi gør, så lad os få en sejr.«

Foto: Daværende franske premierminister, hr. François Fillon, møder IAEA-generaldirektør Yukiya Amano & Chef de Cabinet, hr. Rafael Grossi, 2011. (Foto: IAEA Imagebank CC-SA)

Rusland tilbyder aftale om nuklear oparbejdning til Tyskland; russisk-tysk forum om råmaterialer afholdt i Düsseldorf

25. nov., 2016 – På det Russisk-tyske Forum for Råmaterialer i Düsseldorf i går, præsenterede Valery Jazev, præsident for mineindustriens entreprenører, Tomskspecialforskningsprogrammet for en oparbejdningsreaktor, der skal oparbejde brugt atombrændsel. Målet er at udvikle en reaktor til kommerciel brug, der kan oparbejde fra alle former for brugt atombrændsel og radioaktivt materiale.

Tomsks-projektet involverer, forklarede Jazev, arbejde på udviklingen af radioaktive materialer til medicinsk brug, så vel som også mærkning af materialer til industribrug. Jazev

sagde, at Rusland er forud for alle andre nationer inden for denne sektor, med et 10-15 år langt forskningsforspring, og at Rusland om nogle få år vil være i besiddelse af en profitabel teknologi til global eksport. Rusland kunne også tilbyde denne teknologi til at oparbejde brugt atommateriale fra Tyskland, som vil få brug for en sådan teknologi, når de i 2022 afslutter anvendelse af atomkraft. Dette kunne betyde et vigtigt russisk bidrag til et energipartnerskab med Tyskland.

Fremtrædende tyskere ved samme begivenhed, f.eks. Klaus Töpfer og vicekansler Sigmar Gabriel, valgte imidlertid ikke at tage imod tilbuddet, men førte i stedet en masse nonsenssnak om »andre synspunkter, som naturligvis må tages i betragtning« og i øvrigt insisterede på den tyske regerings vanvittige strategi for fornybar energi. Dette inkluderer Gabriels synspunkter om retningen af »moderniseringspartnerskabet« med Rusland, nemlig reduceringen af CO₂-udslip. Ildevarslende, at Gabriel præsenterede dette som et område for samarbejde uden for sanktioneerne.